

VESTI IZ KULTURE

Prvi koraki novega kulturnega centra

Poleg poslovno-trgovskega središča bomo na prostoru med prodajalno Veletekstila in stolpnico na križišču Zaloške ceste in Pokopališke ulice dobili težko pričakovani in v preteklih letih tako sporni občinski kulturni dom, kar dobesedno pomeni: dvorano s 300—350 sedeži za kulturne prireditve in družbenopolitične manifestacije, dve dvorani s po 80 sedeži (ena v prvem nadstropju, druga v kleti), prostor za knjižnico in bralnico ter številne manjše prostore, ki jih

bodo zasedle občinske družbenopolitične organizacije — ne vse! Točne razporeditve in idejnega projekta še ni, izdelal ga bo do junija letos projektivni biro GP Pionir. Z gradnjo stavbe, ki bi brez opreme stala približno 40 milijonov dinarjev naj bi začeli že letošnje jesen. Ko bo idejni projekt izdelan, bo javno razgrnjen, da bomo še lahko kaj predlagali in spremenili na bolje. Pa tehtno, seveda!

ALENKA LOBNIK-ZORKO

Živahna amaterska gledališka dejavnost

Tradicija in prizadevnost nastopajočih ter njihovih vodij — amaterjev se nadaljuje tudi v gledališki sezoni 1977-78. Deset kulturno-umetniških društev naše občine pripravljajo naslednje gledališke predstave:

1. SVOBODA ZADVOR — Anton Tomaž Linhart: Ta veseli dan ali Maticke se ženi, Matej Bor: Zvezde so večne in Raztrganci, mladinska skupina pa Petra Ustinova Komaj do srednjih vej,

2. SVOBODA ZALOG — Patrick Hamilton: Plinska luč, Camolett: Boeing-Boeing, ponavljajo Partljičev komedijo Naj poje čuk in pojočo skrinjico Nakamure Šinkiči,
3. KUD ANTON MEHLE iz Senožeti — Hano Weigel: Namišljeni zdravnik,
4. KUD DOLSKO — Jakob Alešovec, Anton Medved: Podlaga zakonske sreče in Ranzed-vous ter Barash-Moore: Cvetje hvaležno odklanjamo, mladinci pripravljajo Peugeotove Srečne dneve,
5. KUD PREŽGANJE — Tone Partljič: O, ne, ščuke pa ne,
6. KUD FRANCE PREŠEREN iz JAVORA: Simon Neil: Bosa v parku,
7. KUD BESNICA: Marcel Frank: Sreča na upanje,
8. KUD SLAPE: Miloš Mikeln: Zaradi inventure odprto ali R. Walfrid: Maksel,
8. SVOBODA ZADVOR (mladinska predstava) Peter Ustinov: Komaj do srednjih vej,
10. DRAMSKA SKUPINA SARTURNUS: Matej Bor: Raztrganci.

Jelovškova galerija se pripravja na letošnje razstave

Veliko zanimanje razstavljalcev in gledalcev je že zdavnaj preseglo vsa pričakovanja in upanja moščanskih likovnih umetnikov, ko so se pred leti odločili in odločili za že znani način predstavljanja svojih in drugih — v slovenskih razsežnostih! — likovnih dosežkov. Letos bo od maja do novembra predvidoma dvanajst razstav. Zvrstile se bodo naslednje:

1. akademski slikar Janez Kovarčič s samostojno razstavo,
2. razstava gobelinov Satlerjeve, Hudnika in drugih,
3. samostojno bo razstavljal France Slana,
4. skupna razstava akademskega kiparja Aladarja Zahariša in akademskega slikarja Jožeta Cente,
5. AKADEMSKI SLIKAR Vladimir Pirnat bo razstavljal v galeriji in v delovnih organizacijah,
6. akademski slikar Izidor Urbančič,
7. akademska skupina občine Ljubljana-Moste-Polje,

Še enkrat: »Vandali iz Zadobrove znani!«

V letošnji 1. številki Nsk je bil natisnjen članek s podpisom krajevne skupnosti Zadvor pod naslovom Vandali iz Zadvoja znani. Nepodpisani članek kritizira moja novico v lanskim Nsk števil. 12, da so v noči med 4. in 5. novembrom 1977 neznan storilec razbili tablo društva upoko-jencev pred vhomom v zadrujni dom Zadvor, prevrnili vazo in pomendrali cvetje pred ploščo narodnemu heroju Jožetu Moškriču. Pisec navaja, da je »zaradi nepreverjenih in dokaj enostranskih novic o tem dolžna demantirati pisanje tovariša Kastelica.« In dalje: »Tovariš Kastelic bi se pred objavo lahko pozanimal na KS Zadvor ali na postaji milice, kjer povsod bi dobil točne informacije, ne pa da z nepreverjenimi informacijami zavaja ljudi.« V članku tudi piše, da so bili storilci še isto noč znani ter predani sodniku za prekrške.

Zaradi tega »pojasnila KS Zadvor« sem dolžan zapisati vso resnico o tem dogodku, potem pa naj bralci sami ocenjujejo, kdo »zavaja« ljudi in kaj pomeni »nepreverjena novica«. In končno: Kaj je sploh možno demantirati v moji novici?

8. amaterska skupina naše občine,
9. ljubljanski samorastniki,
10. akademski slikarji iz Bežigrada,
11. skupna razstava akademskih slikarjev Tomaža Kvasa, Jožeta Trpina in Staneta Kumarja,
12. zadnji v letošnjem letu se bo predstavil akademski slikar Leon Koperca.

ALENKA LOBNIK-ZORKO

Aktiv mladih dopisnikov

Četrtri gostitelji — Založani — so se po svoje odrezali. Mlada šola, mlad list KRISTALI in vsi okrog njega zbrani tudi mladi. Pa srčni in veseli. Taki so tudi v precejšnji meri njihovi umetniški poskusi. Kaže, da bodo lahko celo kot šaljivci nadaljevali del tradicije svojih staršev. Prav je tako. Seveda pa je skrb za jezik in slog neločljiv del tega.

Kako bodo počastili Župančičevo leto? Šli bodo v Vinico, pripravili literarni večer z Župančičevimi deli za vse kraje in sploh: ne želijo biti površinski, marveč se bodo poglabili vanj.

Prihodnji mesec se dobimo v Šolskem centru tiska in papirja. Tema: možnosti tiskanja šolskih glasil! Pridite vsi. AM

Kulturnikom v Slapah zmanjkuje denarja

Poročajo, da so uredniki svoje programske načrte. Z Veselim večerom so gostovali po raznih krajih naše občine, mlajša skupina je pripravila dedka Mraza in skrate — tudi s to predstavo so gostovali po občini, 18. februarja bo premiera kmečke burke Maksel. Do sedaj torej tu!

Poleg gledaliških predstav so pripravili proslave ob slovenskem kulturnem prazniku, nastopili pa bodo tudi ob dnevu žena in za prvi maj. Pripravljeni se na študij in premiero celovečerne predstave Jovana Sterjca Popoviča Jara meščanka.

Z Makselom in Jaro meščanko bodo sodelovali na občinski reviji. Polovica začrtanega dela je za njimi, za preostali del pa je uredništvo negotova. Menijo, »da nekatera KUD delujejo pod začrtanim planom ter so jim bila namenjena večja finančna sredstva kot njim, čeprav se iz njihove realizacije programa vidi, da so ga presegli in jim denar, ki so ga dobili spomladi, ne zadostuje.« (Pritožbo ali tožbo sem prepisala iz pisma predsednika KUD Slape Jožeta Vidmarja, ki jo je naslovil na občinsko ZKO.)

Da bi občani, ki so z občinsko amatersko gledališko dejavnostjo kakorkoli povezani ali pa jih samo zanima, vedeli, komu in koliko denarja zanjo sploh gre, bom za naslednjo številko pripravila pregled finančnih dotacij in realizacij posameznih kulturno-umetniških društev v naši občini.

ALENKA LOBNIK-ZORKO

PISMA BRALCEV

Tovariš urednik!

V decembru sta krajevna konferenca SZDL in KS Zadobrova-Sneberje izvedli anketo, s katero sta želeli dobiti osnovne podatke o naših krajanih glede na njihovo pripravljenost za sodelovanje v organih KS, DPO in društev, in to na področjih, ki jih zanimajo. Anketni list je dobil v roke vsak krajan, starejši nad 16 let. Naloga mladincev je bila, da anketne liste raznesemo in nato pobere-mo. Tu pa se začela tisto, kar me je prisililo, da sem začel premišljevat. Ko smo anketne liste raznašali, smo vsakemu (če smo ga dobili doma) povedali, za kaj gre. Toda ko smo jih pobirali, ki anketnih listov niso našli, nekateri so dejali, da je vse »brez veze«, skratka od ljudi nisem pričakoval kaj takega.

Smo res takšni! Res gledamo samo za tistim, kar nam prinese osebno korist! Smo res sebičneži, ki gledamo samo na svoj žep, vse drugo nas pa popolnoma nič ne briga? Bi morali tisti, ki anketnih listov niso našli, ali so jih vrgli proč, sodelovali, če bi dobili kako darilo? PREMISLIMO!

RB

Zakaj? (Foto: C. Z.)

ZELJE JE — ZELJA NI!

Zakaj pridelki v nekaterih državah ne segnjajo? Zakaj pa se pri nas to še dogaja? Ker zanje pridelovalci ne najdejo kupcev? Kdo pa naj jamči, da bi jih prodali? Organizacija, seveda. Katera? Njihova, zadrudna. Kako je s pogodbami, ki naj bi jih sklepali v začetku vsakega leta, da bi druga vedela kaj bo pridelal in koliko? Hkrati s sklepanjem pogodb načrtujemo tudi pridelovanje. Tudi na zmanjšanje ali povečanje pridelka bi lahko in morali računati. Ob ugodnih letinah je treba sklepati dodatne pogodbe za presežke. Če je pridelkov povsod dovolj, velja poiskati

možnosti za izvoz ali znižati ceno na domačem trgu, da bi zvečali porabo. Tu in tam še tečejo razprave, podpisani so družbeni dogovori in samoupravni sporazumi — a delamo še veliko po starem! Kadar naši kmetovalci ne morejo prodati svojih pridelkov, kličejo na pomoč materialne rezerve. Toda ali so materialne rezerve lahko »dedek Mraz«, ki pride s polnim košem denarja in strpa v svojo malho vse presežke, ne da bi vprašal, komu so potrebni ali kaj naj z njimi počne?

Poglejmo resnici v oči ter preudarno in previdno ukrepajmo!

C. Z.

DELEGAT IN ODBORNIK

Zdej sem pa že kr redn dopisnik Naše skupnosti, sej vam pišem že kr usak mesec. Res je, da nisim prau učen, vidim pa, da sm zlo pism, k use ubjauete lih tko kukr napišem in noben rektor ne posega v moj jezik. Zdej smo sred volilnih priprav, mene so pa tud uklučl v eno komisijo za volitve, čeprou še ne vem točn u kakšno, sej zdej usi moji sode-louci vejo, da pr cajtnh hunur-arje včerom, to pa pomen da sm že kr str maček u novinarstvu. Moram prnt, da se zadne cajte vlik z očetom, pogovarjam o volitvah in o vseh teh delegacijah, pa tud to morm prnt da bi mal razumem tist kar mi oče guvuri, me je pa pohvalu in je reku, da je že skrajn cajt, da neham mislt na neumnost in da začnem mal razmislit o sistem in da nej se kr uklučm u kšno mladinsko urgani-

zacija, me je pa tudi že nš pred-sednik mladine vabu d z nim su-delujem in sploh praujo, da je Naša skupnost tista, k me je za-čela uzgajat. Fnt, zdej se bom pa u kšno solo upisu pol bom pa mo-goče še žounaristiko šou študirat, pa ne zato k mama prau da ga žrem k žouna. Pisou bi rad u cajtnge, pa mal veče kukr so vaše, čeprou b tut vm rd ustou zvest. Aja, no u delegacijah bi rad neki reku in o vultivah. Nouga sistema bi mal poznam, k sem u šolo hodu, k je biu še str in so takrt u skupn sedel zmerom ist ljudje zdej pa baje ni tako. Prej se za novosti nisim keš dost zanimu in me je clo mojstr enkrat nahurlu k smo neke pravilnike o delitvi plač mel, pa je moja malenkost izjavla da mene figo briga al bom dobu plačo po starm al novem, da je glavna da jo bom dobu.

Mojstr je reku, da b blo zame res bol po starm, sej sm takrat usaj kšn dinar dubu, zdej ga pa sploh ne bom, k delimo plače po del. Mojstr je še naprej razlagu, da so u pravilnik vrgl tud neki naših pripomb na kar je bil ponos, k je baje on mou zato največ za-slug, je bil pa pumučnik uzlan, ke je vse to na njegovm zelnik zrasl in mi je zašepetou da je mojstr navadn reaktorarn osu, da pa bo še tenko piskou. Oče je pa tud reku, da je biu poslanc v starem sistemu, da je pa zdej delegat. Prej ni meu mnenja svojih voliu-cev al pa zo redk se pa najprej srečajo delegati med sabo, pol grejo baje med delouce pol se spet srečajo, izoblikujejo svoje mne, in pridejo na skupščino s stališči, tko da odločamo vsi na vseh nivojih in vseh ravneh tud jest, da noute mislt da jest nč ne udločam. Da bi laži razumu je fotr vn putegnu ene materiale pa mi jh je dau brat pa sm mou bi mal od tega in mi začeu še razla-gat.

»Viš u krajevn skupnost majo ist k mi. Tm se tud delegati dubijo pol pa s stališm pridejo na sejo. Izmed sebe pol enega izvoljo, k bo ta stališča povedu in jih zagovarju. Ampak k bi biu normhaus če bi usi na svojem ustrajal majo pol delegati pravico drugač gla-sovat.«

»Se bol je pa če sploh ne pri-dejo na sejo.« sm reku pol me je pa fotr prou zabodn pogledu.

»Če smo mel kot poslanci te-zave s sklepčnostjo, jh zdej ni-mamo, sej pridejo na sejo različn ljudje in s sklepčnostjo ni težau.« Mi je tud povedu kaj je to sklepč-nost in mi zravnu pukazu še neki zapisniku, jz sm duž pa reku, da sm zapisnike že gledou in da sm ravn zarad njih reku, da je naj-bol če sploh ne pridejo na sejo, s tem avtomatičn dajo vedt da se z vsem strinjajo, na sejo pa nej hodjo sam tisti, k se s kašno stvarjo ne strinjajo. Pol sm mu pa jest pokazou, k mu je bil moj predlog še kr ušuč, da mam prou.

ODSOTNI: — je pisal. Pol je bil pa naštet kup manjkajočih de-legatov iz posameznih konferenc delegatov in to tko pr krajevnih skupnosth kt pr tozdih, kar po moji teoriji pomen tko kt sm že reku:

NEJ HODJO NA SEJE SAM TIST DELEGATI K SE S ČIM NE STRINJAJOU, UNI K SE S ČIM NE STRINJAJOU, UNI K SE NE PA, JM PA ITAK NI TREBA HODT. Pa še sestanki bodo krajš. Oče je že neki časa razmislou, k mu je biu predlog ušuč, pol se je pa spomnu, da tko al tko ni nč pametnega na mom zelnk zrasl in da je mou zmeri probleme z mano pa je reku nej mu dam zdej mir, k ma ugrovn dela z listo možnih kandidatov iz fabrike.

GAŠPER ZAPLOTNIK

Opomba lektorja in korektorja! Tovariš Gašper, misli se ti čisti-jo, jezikovno se brusiš. Pojdi v šolo, pa se še malo potruditi. Še bolj te bomo veselili.

M. P.

OO ZSMS ZADOBROVA — SNEBERJE — NOVO POLJE

Košarkarski turnirji v naši osnovni organizaciji so postali že tradicionalni. Ob koncu leta so se spet pomerili košarkarji iz Snebrskega nabrežja in Zadobrove. Tudi tokrat so Snebrčani izgubili tekmo, upanja pa ne.

Januarja je bil v Dražgošah pohod Po poti heroja Kebeta. Te manifestativno-športne prireditve so se udeležile ekipe organizacij ZRVS občinskih konferenc ZSMS. Pohod, na katerem sta sodelovala dva naša člana (Tone Novak in Boris Rozman), je imel programiran pohod, streljanje z vojaško puško, reševanje topografskih nalog, reševanje taktične naloge in pisne odgovore na vprašanja o mobilizaciji, ljudski obrambi in družbeni samozastiti v statutih občin. Tretji član mladinske ekipe je bil tabornik Pero Pirč. Skupaj s člani ZRVS smo se uvrstili na 15. mesto (sodelovalo je več kot 40 ekip).

Zapadel je sneg. In to veliko snega. Tudi mladinci smo se ga razveselili. Po dolgih letih smo ga zopet videli. Sklenili smo, da bomo to izkoristili. Zbrali smo se na Petrovem hribu (15 stopinj) je nagnjen ter 10 m dolg) in imeli »snežno olimpiado« v kepanju, mavzanju, metanju v sneg, sankanju, smučanju... Rezultati niso važni, važno je to, da smo se imeli fantastično.

BORIS ROZMAN

IN MEMORIAM

JANEZ JERINA

Nihče se ne more izogniti krutemu človekovemu koncu. Vedno pride ob nepravem času, nepoklican, nezačeten. S svojo ledeno koščeno roko poseže v mirno družinsko življenje, iz srede dobrih ljudi iztrga najboljšega človeka.

Tako je konec januarja izmed nas izrgala dobrega očeta in nekaj zelo aktivnega družbenega delavca v KS Dolsko — Jerinovega Janeza iz Senožeti.

Janez ali Dobravčev Johan, kakor so mu pravili domačini, se je rodil l. 1898 v veliki kmečki družini v Senožetih. Ker je bilo doma malo kruha, ga je moral poiskati drugod. Ze z desetim leti je odšel služiti za hlapca, z 18. leti je odšel v vojsko, na italijansko in češko fronto, bil je v ujetništvu... Za svoje zasluge je bil tudi odlikovan.

Prav tako je bil z medaljo zaslu za narod odlikovan za svoje požrvalno delo med narodnoosvobodilnim bojem.

Med obema vojnama je bil rečni paznik pri regulaciji Save. Po vojni je bil dolgo časa tajnik ZB Dolsko, nekaj let župan bivše občine Dolsko ter ustanovitelj in dolgoletni član in sodelavec gasilskega društva Senožeti. Poslednjih nekaj let je bil Jerinetov ata zelo bolan, zadnje leto pa sploh ni več zapustil domače hiše.

Ko smo mrzlega januar-skega dneva stali ob njegovem odprtem grobu, smo se zavedali, da smo z njim izgubili ne le dobrega očeta, ampak tudi človeka, ki je — dokler mu dolgoletna bolezen tega ni preprečila — v duhu socializma in napredka pomagal pri graditvi naše družbe. Človeka, čigar delo in uspehi so ponos naše krajevne skupnosti. Zavedamo pa se tudi, da na njegovo mesto z vedno novimi idejami in delom stopajo njegovi otroci.

Vsem sorodnikom izre-kamo globoko sožalje!

Zapisala: MARTINA TRDIN